

KUKÁTKO

ZPRAVODAJ XVII. KRAJSKÉ SOUTĚŽNÍ
PŘEHLÍDKY INSCENACÍ HER PRO DĚTI

RAKOVNÍK 1990

2

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

Sympatický kolektiv neratovického Specifiku otevřel letošní Popelku svou inscenací hry Ladislava Dvorského "Poklad baby Mračnice". Soubor zvolil textovou předlohu, která ve svém původním určení byla dramatisací epické látky pro loutkové divadlo, navíc pak jako loutkový muzikál. Neratovický činoherní soubor se jí zmocnil v kolektivní režii. I přes všechna úskalí, které kolektivní režie přináší, správně odhadl inscenační princip, který předloha umožňuje, a inscenaci otevírá jasnou vizitkou. Prostřednictvím jarmarečního krámků, v němž jsou dětem nabízeny pohádky, i prostřednictvím vlastní expozice nabídnuté pohádky (např. v cestě prince přes různé lesy), dává na srozuměnou, že bude pohádku demonstrovat. Žel, takto - podtrhněme, že divadelně poutavě - nastolený princip antiiluzivního přístupu není však dodržen v celé inscenaci, ba její větší část je zanášena iluzivními prvky. Je to v případě dané látky nejen újma na stylové čistotě, ale především zde inscenace trpí na divadelnost jako překvapivé podívané. S tím bezprostředně souvisí otázka zpracování jednotlivých situací hry. Nedůslednost ve výstavbě situací, častá absence některé ze základních složek stavby dialogu (plán, realizace, hodnocení) neumožňuje plně vyniknout základní myšlence hry o síle přátelství. Není pak ani plně využita textem daná kontrapozice dvou hlavních postav hry, Braka Puntí a Prince Jiřího, která by mj. mohla být podpořena daleko větší mírou gestické a pohybové charakteristiky, jako ostatně u všech dalších postav hry. Podobné problémy lze vysledovat i ve scénografii. Básnivý jarmareční stánek, pěkné pestré kostýmy, dobře charakterizující jednotlivé figury, vyřknou v expozici jasně princip hry. A opět, v další hře je tento nosný

navozený princip opuštěn či vnušit minimálně. Ve věčné besedě o herce-ky disponovaným souborem, nadaným upřímným chtěním, došlo k uvědomění jak základních premis souborového snažení, tak popisovaných základních problémů inscenace.

Milan Strotzer

DNES VÍTÁME

Dnes vítáme DS J.K.TYL Kutná Hora. Soubor, který se začal v poslední době více zaměřovat na dětského diváka. Systematičtější přemýšlení o tvorbě pro děti se u souboru zákonitě projevilo i v kvalitě dramaturgické a inscenační praxe. Důkazem je i loňské ocenění režie a scénografie za hru "Malá zlá kouzelnice". Přátelům z Kutné Hory přejeme i letos hodně úspěchů na prknech Tylova divadla.

KUKÁTKO 1990 vydává přípravný výbor. Toto 2. číslo vyšlo 9.11.90. Odpovědný redaktor Jaroslav Kodeš. Foto Jiří Chlum. Tisk OŠ ONV Rakovník.

PŘEDSTAVUJEME VÁM dětské diváčky, které hodnotí Vaše představení: Je nás deset děvčat ve věku 11 - 12 let. Povídá si s námi Jana a Eva. Do divadla moc nechodíme, ale pohádky se nám líbí a rády se na ně díváme. Trochu si povídáme, trochu kreslíme a trochu si hrajeme. Jak hodnotíme pohádku L.Dvorského "Poklad baby Mračenice"?

- hrálo se na jarmarku a paní nám vyprávěla pohádky
- nelíbila se mi hymna loupežníků, nebyla moc strašidelná
- líbil se mi drak, byl to holka, ale mně to nevadilo
- baba Mračenice trochu mluvila jako baba zlá
- bylo to představení pro menší děti
- kostýmy byly pěkné
- mám ráda pěkné zlé postavy
- když je to kočka, tak musí být přítulná
- O čem? o princovi, který se ztratil, ale našel kamaráda
- o vítězství nad babou Mračenicí
- o ztrátě pokladu

VÍTE, ŽE

- krajský metodik Milan Strotzer prokázal i letos svůj vřelý vztah k amatérskému divadlu a přijel na poslední přehlídku, organizovanou SKKS, s nohou v sádře. Symbolizuje tak odhodlání, že si své ochotníky jen tak lehce nedá vzít.